

Martin Houska, 1995

Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!

Naše soukromý by nikdo neměl ničím narušovat. Šťouralové, například táta s mamkou, by si měli občas to šťourání odpustit, i když přiznávám, že občas to není vůbec ke škodě.

Proto bychom se měli na internetu chovat tak, aby k tomu nikdo ze šťouralů k tomu neměl žádný důvod. A ostatní? Musí pochopit, že každý má právo na své a rodinné soukromí, hlavně někteří pubertáci. Podle mého názoru by se měl Zákon o ochraně osobních už novelizovat, protože, jak jsem slyšel, tak vychází z nějaké Úmluvy, která je stará už pětadvacet let, a tak si myslím, že se za tu dobu už mnohé změnilo. Měl by být stanoven vyšší trest za porušování soukromí, za krádež a zneužívání osobních dat. Navíc by měl být více propagován, protože tyto zákony ještě hodně lidí úplně nezná a ani nedodrží. Také by měly stanovit vyšší postihy za špionážní viry, nevyžádanou poštu. A vybrané peníze z pokut by se měly dávat těm, kterým byla způsobena škoda internetovým vetřelcem.

Jsem přesvědčen o tom, že by se měly podporovat ty programátorské firmy, které se více specializují na výrobu programů proti počítačové špionáži.

Co můžeme udělat my pro ochranu svých dat? Alespoň vše pořádně zaheslovat a nikomu to naše heslo nesdělovat.